

A venit să aducă sabia

NAȘTEREA DOMNULUI

GELU MURARIU
Publicist, SUA

Îndopați până la saturație cu obiceiuri și atmosferă de sărbătoare, devenim, cu timpul, imuni la mesajul Sărbătorii Nașterii lui Isus Hristos, sau, așa cum a intrat în uzanță, Crăciunul. Menit a fi o sărbătoare închinată Mântuitorului, Crăciunul s-a lățit în zilele noastre la dimensiunile unui întreg sezon. Inundat cu un potop de imagini, care ne captează privirile, și melodramatizat prin creații muzicale inspirate tot mai mult din repertoriul păgân, sezonul reușește să împingă pe planul al doilea evenimentele unice, istorisite în Cuvânt, sedimentând mesajul Scripturii sub un strat gros de povestiri siropoase, ritualuri de familie și manipulări comerciale.

Ne istovim alergând prin labirintul magazinelor universale în căutarea cadoului perfect, ca și cum sărbătoarea ar fi dedicată părinților, copiilor, soților, soțiilor, fraților, surorilor, prietenilor, etc. Lungi liste de cumpărături, întocmite cu grijă, ne stresează memoria, nu cumva să uităm pe cineva, desigur în afară de ...El. Lui Cristos nu-I putem oferi un cadou cumpărat la supermarket.

Resturile calcinate ale unei cruci dintr-o biserică incendiată de musulmani în Siria

Când începe serviciul divin din biserică, în seara de ajun, suntem prea epuizați să mai putem participa cu duhul la încercarea predicatorului de a evoca scenele biblice, devenite prea familiare, ca să mai stârnească în noi emoții sfinte. Gândul ne zboară la masa festivă care urmează, trecem în revistă încă o dată lista invitaților și zâmbim involuntar, anticipând surpriza musafirilor, când le va fi servită noua rețetă de prăjitură. Anticipăm cu nerăbdare felicitările și laudele pentru reușita serii. Încercăm să ghicim cât de inspirați am fost alegând cadourile și ne imaginăm în gând reacția fiecăruia dintre cei dragi, în clipa desfacerii ambalajului. Facem inventarul gustărilor pregătite pentru colindători și ne „rugăm” pentru reușita serii, în care am investit atâta pregătire, efort, energie, cheltuială și emoții.

Pentru Maria și Iosif, nașterea lui Isus a fost mai degrabă începutul unui drum al pribegiei și al suferinței, care-i purta departe de intimitatea căminului lor. Cea mai sfântă dintre mame a fost nevoită să nască departe de casă, privată de cele mai elementare condiții ale confortului și igienei cerute de

„De altfel, toți cei ce voiesc să trăiască cu evlavie în Hristos Isus vor fi prizonieri.”
2 Timotei 3.12

acest eveniment. Viitoarele mame ale zilelor noastre nu lasă nimic la voia întâmplării și nasc în spitale curate, asistate de medici cu experiență și cu cea mai bună reputație. O descriere mai simplă, a unei nașteri mai modeste decât a Pruncului dumnezeiesc nu cred că este posibilă, „a născut pe Fiul ei cel dintâi născut, L-a înfășat în scutece și L-a culcat într-o iesle, pentru că în casa de poposire nu era loc pentru ei” (Luca 2:7). Laconic, ca un proces verbal și succint ca un text de telegramă. Doar pronumele personale și substantivul „Fiul”, scrise cu majuscule, aduc aminte că-i vorba de Fiul lui Dumnezeu.

Trec neobservate astăzi cuvintele bătrânului Simeon, prin care Duhul Sfânt dezvăluia Mariei destinul Pruncului de curând născut: „Copilul acesta ...va stârni împotrivire”. Singura certitudine cu care lumea era pregătită să-L întâmpine pe Copil, a fost „împotrivirea”. În continuare, bătrânul cu viață sfântă se îndreaptă spre Maria: „Chiar sufletul tău va fi străpuns de o sabie ...” (Luca 2:35).

Apoi, sabia lui Irod se ridică împotriva Pruncului. Fără să-L poată identifica (fiind revelat numai celor neprihăniți, care „așteptau mângâierea lui Israel”). Sabia lovea fără să aleagă, ucigând mulți prunci de parte bărbătească în Betleem și împrejurimi. Ei mureau în locul Pruncului născut ca să moară pentru noi toți.

Mai târziu, chiar Isus avea să declare: „Să nu credeți că am venit s-aduc pacea pe pământ ...ci sabia” (Matei 10:34). Sabia a devenit principiul care lucrează în orice loc în care Isus este primit, afectând viața credinciosului, atât în familie, cât și în societate.

Dincolo de atmosfera de pace aparentă a sărbătorilor de Crăciun, în lume se petrec lucruri nefaste și fapte de cruzime, iar prin biserici bântuie răătăcirii de la adevăr, răzvrătiri împotriva autorității divine și dezbinări între frați.

Sabia adusă de Domnul, nesătulă de sânge, lovește fără milă în stânga și-n dreapta, fără ca ochii noștri duhovnicești, acoperiți de văluri groase, să mai vadă măcelul și să le mai pese de cei prăbușiți în sângele lor. Mai mult, poate că nici familia ta nu e străină de lucrarea acestei săbii.

Nu uita că ești prins la mijloc, într-un conflict la fel de vechi ca lumea, confruntarea ultimă, pe viață și pe moarte, dintre neprihănire și păcat, dintre lumină și întuneric, conflict declanșat în grădina Edenului, declarat de Dumnezeu în bine cunoscutele cuvinte:

„Vrăjmășie voi pune între tine și femeie, între sămânța ta și sămânța ei. Aceasta îți va zdrobi capul și tu îi vei zdrobi călcâiul” (Genesa 3:15).

Ești implicat în acest conflict prin naștere și vei fi declarat sau victimă, împreună cu șarpele, sau biruitor împreună cu Sămânța femeii!